

Jeg vil godt sige, at Det Konservative Folkeparti vedstår så meget af det, vi skrev i betænkningen i 1992, som fru Dorte Bennedsen nævnte. Vi synes, at udenlandske kvinder, som bliver ramt af vold af typisk danske ægtefæller, skal have en mulighed for at få en slags positiv særbehandling. Det skal veje tungt, når man vurderer, om de skal have lov til at blive her, eller de skal sendes hjem.

Men dette lovforslag er ikke bare om de voldsramte kvinder, og det er ikke kun om vold, som vi udtrykkeligt sagde i betænkningen i sin tid. Det her går også ud på, at har der bare været trusler om vold – altså ikke noget som helst fysisk, slag eller andet – gælder de samme bestemmelser. Også psykisk vold er omfattet af det her. Der kræves ikke bevis for volden i form af eksempelvis en dom, altså at voldsmanden – ægtemanden – er dømt for at have slået sin kone, ja, der kræves ikke engang, at volden er dokumenteret i form af en politirapport. Der skal altså ikke engang være indgivet en anmeldelse, så politiet har undersøgt det, og alligevel kan man få opholdstilladelse selv for psykisk vold, det vil altså sige noget, som ægtemanden har sagt til sin kone.

Vi synes, der er mange, mange betænkeligheder. Sagt ligeud kunne det her jo betyde, at en mand, som kommer fra Sydamerika, Afrika, Asien eller et andet sted, kommer til Danmark, finder en eller anden anden dansk mand, som han aftaler at give 30.000 eller 40.000 kr. for at indgå et registreret partnerskab. Det aftaler de så, men fortæller det ikke til nogen. De bliver registrerede partnere oppe på rådhuset, og idet de forlader rådhuset, stikker den danske mand udlændingen et blåt øje, og derefter får denne udlænding så livsvarigt ophold i Danmark.

Det er jo ikke det, der er meningen med loven, men det bliver næsten umuligt at lade være med at give ham det, og det kan vel ikke være rigtigt, at det er indført.

Vi vil altså prøve at hjælpe nogle få mennesker, og så laver vi en lovregel, som jeg tror vil have til følge, at 90 pct. af alle dem, der vil være omfattet af den, er nogle, der overhovedet kun gør det for at tiltvinge sig opholdstilladelse, og derfor er vi meget betænkelige ved lovforslaget.

Anne Baastrup (SF):

Når man er imod et lovforslag, kan man godt komme til at gå ud ad en tangent, vil jeg sige til hr. Helge Adam Møller. Sagen er jo den, at dette lovforslag drejer sig om de relativt få kvinder,

som er kommet her til landet for at blive gift med en mand, og som i det ægteskab udsættes for en meget grov vold.

Jeg har som ordfører i Folketinget for SF modtaget utrolig mange henvendelser fra kvinder, ofte fra Thailand, der glade tog til Danmark, og efter at de var blevet gift her i landet, blev mødt med en meget massiv voldelig adfærd af deres ægtefælle.

Hvis en sådan kvinde skal sendes tilbage til Thailand, hvad mange af dem er blevet indtil nu, vil de blive mødt med en meget stor afstandtagen fra deres familie og fra det omgivende samfund. Det kan godt være meget, meget vanskeligt at vende tilbage, hvis man har valgt at gifte sig med en udlænding.

Jeg mener, at ministeren med det ene element i lovforslaget har ramt rimelig præcist. Nu er det jo sådan, at de embedsmænd, der skal fortolke denne lov, når den er vedtaget, altså vil anvende almindelig sund fornuft, og det er jo ikke blot det, at man har været udsat for vold, der betinger, at man har ret til varigt ophold. Der ligger en lang række betingelser i loven, som gør, at det blot skal indgå som en del af en samlet vægtning, i hvilket omfang man er omfattet af denne lovbestemmelse eller ej.

Så jeg tror, at hr. Helge Adam Møller skal tage det helt roligt; det her er ikke en genvej til åben indvandring.

Der skal ikke være tvivl om, at SF naturligvis vil støtte denne del af lovforslaget.

Den anden del af lovforslaget, der handler om, at politiet kan anvende magt i forbindelse med fremstilling af udlændinge, der har fået endeligt afslag på asyl, har vi diskuteret på et tidligere tidspunkt, da Rigspolitichefen rettede henvendelse i forbindelse med en anden ændring af udlændingelovgivningen, og på det tidspunkt var det mit indtryk, at problemets omfang var relativt begrænset.

Ministerens har nu valgt at fremsætte et lovforslag herom, og sådan som jeg ser det, har ministeren søgt at tilgodese retssikkerhedshensyn. Ministeren har søgt at præcisere, at hvis man har mulighed for at få genoptaget sin sag, f.eks. hvis Ombudsmanden har taget den op, har man ikke pligt til at lade sig fremstille for repræsentationen.

Men denne del af lovforslaget vil vi lige forbeholde os muligheden for at overveje lidt nøjere.